

MÉS ENLLÀ DEL QUART DE SEGLE

El vint-i-cinquè aniversari de l'Institut d'Estudis Penedesencs s'ha celebrat amb una bona colla d'activitats en el decurs del 2002 i amb continuïtat en el primer trimestre d'aquest 2003. Ha estat una manera de posar de relleu com el mateix dinamisme que va fer possible la seva creació perdura un quart de segle després.

En aquest sentit, hom s'haurà adonat també de la nova orientació que la junta directiva ha anat impulsant, de la voluntat de superar actituds passades, posicions que anaven cap a una entitat d'espiral, cada cop més tancada i personalitzada. Queda encara molt camí, però volem creure que ja s'ha començat a fer palès un estil diferent de fer les coses.

Durant aquests vint-i-cinc anys, l'Institut d'Estudis Penedesencs ha esdevingut una referència clara en l'àmbit cultural del Penedès i en aquesta projecció ha tingut un paper molt important la tasca feta per les diverses juntes directives, com l'ha tingut també el suport dels seus socis. És per això que val la pena continuar esmerçant-hi tot esforç que mena al futur.

La nova línia de la junta directiva voldria aconseguir una participació més activa dels socis, principalment de les mateixes seccions de l'Institut, la que pot anar de la col·laboració puntual en l'organització d'activitats fins a qualsevol aportació crítica, en el sentit positiu del mot. Només amb aportació crítica i col·laboració serà possible donar resposta a aquell interrogant de futur que encapçalava l'article del nostre consoci i company de junta Albert Tubau, publicat al *Diari de Vilanova* al gener del 2002, davant la imminent convocatòria d'eleccions a la junta directiva de l'IEP.

En aquell article es posaven en solfa alguns dels aspectes negatius que afectaven la nostra institució i que ara s'han posat de relleu en el mateix estat de comptes presentat a la darrera Assemblea General Ordinària de socis celebrada aquest mes de febrer. Era previsible una situació financera delicada, en especial si es considera la mateixa Memòria del 2001, però potser no ho resultaven tant altres circumstàncies i actituds que es van donar als pocs dies de ser escollida l'actual junta directiva. Per això era del tot necessari posar en marxa una forma de direcció col·legiada en la qual les decisions importants fossin consensuades i els plantejaments tinguessin un caire més realista, un plantejament que permet avançar amb fermesa i salvar els esculls d'una gestió mal orientada.

Amb aquests plantejaments, la comprensió dels socis, de les institucions i de les persones vinculades a l'Institut és la que permetrà recuperar l'equilibri entre ingressos i despeses sense haver de recórrer periòdicament al finançament d'un deute generat per una manca de previsió i per aventures editorials arriscades que serveixen per enlluernar però que sovint comprometen el futur.

COL·LABORACIONS

